

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
Kiernik

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu:
Michalski

193.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 marca 1922 r.

o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31 października 1921 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich (Dz. U. R. P. № 92, poz. 683) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

„W § 1, rozdz. I.

a) W ust. 1) punkt a), w ostatnim wierszu, słowa „oraz drogie futra” zastąpić słowami „nadmierzaj kosztowne futra, filmy”;

b) w ust. 2) punkt b), w ostatnim wierszu skreślić słowa „albo niemieckim”, a po słowie „czeskim” zamieścić „albo”;

c) tenże ustęp uzupełnić nowym zdaniem: „Dzwala się przekład na język francuski lub niemiecki”;

d) w tymże ust. punkt. c) skreślić ostatnie zdanie, rozpoczynające się od słów: „Informacji.....” i zamieścić zdanie: „Dla komunikacji bezpośredniej z Czechosłowacją otwarte są następujące pograniczne stacje przejściowe: Piotrowice (Petrovice ve Slezsku), Cieszyn Ć. S. D. (Těšín, státní nádraží), Cieszyn K. B. (Těšín, Košicko-bohumínská dráha), Zwardoń, Suchahora (Sucha Hora), Orlov, Medzi Laborce i Ławoczne”.

W § 1, rozdz. II.

W ustępach 1, 2 i 3 po słowie „wagony-kotły” zamieścić słowa „i inne wagony”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych:
Marynowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

194.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 27 marca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia i organizacji okręgowego urzędu ubezpieczeń dla b. zaboru pruskiego.

Na mocy art. 98 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272 ogłoszonej dla b. dzielnicy pruskiej w Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. r. 1920, № 45), zarządza się co następuje:

§ 1. Celem wykonywania nadzoru i orzecznictwa w zakresie ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272) tworzy się w b. zaborze pruskim okręgowe urzędy ubezpieczeń, a to dla województwa poznańskiego z siedzibą w Poznaniu, dla województwa pomorskiego z siedzibą w Toruniu.

Do czasu zorganizowania okręgowego urzędu ubezpieczeń dla województwa pomorskiego i rozpoczęcia przez niego działalności, najdłużej jednak do 31 grudnia 1922 r. terytorjalny zakres działania okręgowego urzędu ubezpieczeń w Poznaniu będzie obejmował i województwo pomorskie.

§ 2. Okręgowe urzędy ubezpieczeń podlegają bezpośredniemu nadzorowi Głównego Urzędu Ubezpieczeń.

Do czasu utworzenia Głównego Urzędu Ubezpieczeń okręgowe urzędy podlegają bezpośredniemu nadzorowi Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Okręgowe urzędy ubezpieczeń składają się z dyrektora, odpowiedniej liczby urzędników, oraz z ławników, wybieranych przez instytucje ubezpieczeniowe.

§ 4. Liczbę, oraz sposób wyboru ławników do okręgowych urzędów ubezpieczeń określi Minister Pracy i Opieki Społecznej drogą osobnego rozporządzenia.

Do czasu wydania tego rozporządzenia oraz przeprowadzenia wyborów Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek dyrektora urzędu ubezpieczeń mianuje 10 ławników, z których połowa ma być